

**ВЕРЮ — НЕ ВЕРЮ:
ФЭНТЕЗИ ВМЕСТО РАССЛЕДОВАНИЯ**

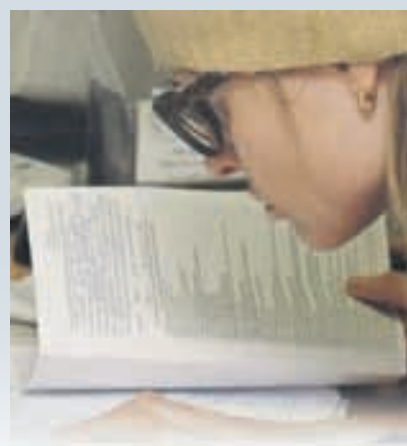
стр 2

**ПЕРВИННУ МЕДИЦИНУ
ВВОДЯТЬ У КОМУ?**

стр 5

**ВЕРИФИКАЦИЯ —
ОХОТА НА БЕДНЫХ**

стр 6

ПОЛІТИЧНЕ МОВОЗНАВСТВО

За 26 років незалежності в Україні не вдалося врегулювати мовну політику. Українська мова в нашій державі продовжує почуватися не як удома, а наче у приймах. Мовне питання взагалі перейшло в політичну площину. І останнім часом довкола нього розгораються нові пристрасті.

За період від 19 грудня до 19 січня у Верховній Раді було зареєстровано одразу три проекти закону про державну мову. Це законопроект №5556 «Про мови в Україні», законопроект №5669 «Про функціонування української мови як державної та порядок застосуван-

ня інших мов в Україні», а також проект закону №5670 «Про державну мову». Документи подані на розгляд до Комітету з питань культури і духовності. Постає питання: чому саме зараз в Україні відновлюють непросту мовну дискусію?

Кандидат історичних наук, керівник «Центру політичної розвідки» Олег Постернак нагадує: у Конституційному суді України наразі розглядається представлення про неконституційність Закону України «Про засади державної мовної політики» — так званого закону Колісниченка-Ківалова, ухваленого за президентства Януковича.

«Відповідно до цього закону, згідно з Європейською хартією регіональних мов і мов меншин, російській мові був наданий статус регіональної. Водночас було значно розширено використання регіональних мов на територіях, де кількість їх носіїв становить не менше як 10% від населення цих регіонів. Існує велика вірогідність того, що Конституційний суд скасує дію цього закону або принаймні частину його положень. Тож необхідність врегулювання мовного законодавства актуалізується», — пояснює Олег Постернак у коментарі «ВВ».

За його словами, причини відновлення мовної дискусії також варто шукати в політичній площині: «Напередодні можливих парламентських виборів політичним силам важливо знайти свою нішу та інструментарій позиціонування, який є безпрограшним для отримання електорального капіталу. Мовні законопроекти є вкрай зручним методом для реалізації інтересів політичних сил — «Самопоміч», «Народного фронту», «Свободи». Так вони отримують шанс «засвітитися».

(Закінчення на стор. 3)

ВСУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА
НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

**Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.**

В Украине существует пугающая тенденция, когда расследования резонансных преступлений остаются незавершенными. Полгода прошло после убийства известного журналиста Павла Шеремета, но правоохранные органы так и не дали ответов, которые требуют близкие и общество. А ведь мы знаем, что чем больше времени проходит с момента совершения преступления, тем сложнее его раскрыть и, соответственно, привлечь к ответственности убийц (исполнителей и заказчиков)! Случается и иное, когда правоохранные действуют так быстро и лихо, что успевают предотвращать резонансные убийства. Bravo! Вот только верится в это с трудом. Но обо всем по порядку...

ВЕРЮ — НЕ ВЕРЮ: ФЭНТЕЗИ ВМЕСТО РАССЛЕДОВАНИЯ

Недавно мы узнали о том, что СБУ предотвратила попытку покушения на советника министра МВД и народного депутата от «Народного фронта» Антона Геращенко. По информации Службы безопасности, организатором был уроженец РФ: ранее он проживал в Харьковской области, а когда началась война на Донбассе, влился в ряды террористов и занялся координацией деятельности ДРГ. Затем уехал в российский Белгород.

Исполнителями были двое украинцев: мужчины ранее отбывали наказание в местах лишения свободы в Крыму. В общем, 14 декабря 2016 года они прибыли в Харьков, а спустя пять дней — в Киев. В столице они в течение недели вели разведку и наблюдение за Геращенко, отслеживали его передвижение. При этом активно светились возле различных госучреждений. Сотрудникам СБУ удалось выследить злоумышленников и записать их телефонные разговоры, в которых они, собственно говоря, и обсуждали план своих действий. Они собирались подорвать авто нардепа. Также бандиты переписывались через бесплатный мессенджер Telegram.

Мужчин задержали возле дома Антона Геращенко. У них нашли самодельное взрывное устройство, начиненное 400 граммами взрывчатки. Шевченковский райсуд столицы арестовал их на два месяца без права внесения залога...

По словам Геращенко, основным мотивом покушения на него стала деятельность сайта «Миротворец»,

20 ИЮЛЯ ПРОШЛОГО ГОДА БЫЛ УБИТ ИЗВЕСТНЫЙ ЖУРНАЛИСТ ПАВЕЛ ШЕРЕМЕТ. ЕГО КОЛЛЕГИ ПОДОЗРЕВАЮТ, ЧТО ЭТО ПРЕСТУПЛЕНИЕ НИКОГДА НЕ БУДЕТ РАССЛЕДОВАНО. И ИХ ОПАСЕНИЯ НЕБЕСПОЧВЕННЫ. СПУСТЯ ПОЛГОДА ВИДИМЫХ РЕЗУЛЬТАТОВ РАБОТЫ ПРАВООХРАНИТЕЛЕЙ НЕТ!

ной работе российских спецслужб по диверсионно-террористической деятельности на территории Украины.

«Следователи считают, что, судя по почерку подготовки покушения на меня, убийство Павла Шеремета в июле 2016 года на 99,9% было организовано из этого же диверсионного центра на территории РФ», — заявил сам Геращенко.

Прекрасно, конечно, что правоохранные сработали настолько оперативно. Вот только так и хочется сказать: «Не верю!». Ведь вся ситуация с попыткой покушения выглядит несколько странно.

Во-первых, политиков, которые вслух говорят об агрессии РФ, присутствии российских военных на Донбассе, не перечислять. И если следовать указанным Геращенко мотивам, то многих можно было бы устранить.

Во-вторых, сам нардеп, как бы он ни старался, явно не входит в первый эшелон украинских политиков.

В-третьих, если бы человека хотели убить, то не нанимали бы двух зеков, которые триста раз ухитрились «спалиться». Послушав их перегово-

которая потребуется для отхода: 100 или 120 долларов!

Кроме того, они носили с собой фото депутата. Неужели Геращенко настолько неузнаваем? С такими «киллерами» куда эффективнее нанять колдуна, дабы он провел обряд над куклой вуду.

Итак, еще раз: если бы российские спецслужбы действительно задумали устранить парламентария, то не прибежали бы к услугам каких-то

«фронтовики» попросту начали подготовку к выборам, пытаясь поднять свой практически нулевой рейтинг. И покушение — эффектный элемент этой пиар-кампании.

С другой стороны, вполне можно предположить, что покушение было реальным. Но и тут вызывают недоверие весьма сомнительные примеры...

Все мы помним, как в ноябре 2015 года неизвестные пытались застрелить генпрокурора Виктора Шокина

СПУСТЯ ГОД И ТРИ МЕСЯЦА МЫ ТАК И НЕ УВИДЕЛИ В НАРУЧНИКАХ НИ ЗАКАЗЧИКА, НИ ИСПОЛНИТЕЛЯ ПОКУШЕНИЯ НА ВИКТОРА ШОКИНА. НА СЕГОДНЯШНИЙ ДЕНЬ ИЗВЕСТНО ЛИШЬ ТО, ЧТО СЛЕДСТВЕННЫЙ ОТДЕЛ ГУ СБУ В КИЕВЕ И КИЕВСКОЙ ОБЛАСТИ ПРОДЛИЛ РАССЛЕДОВАНИЕ. А БУДЕТ ЛИ РЕЗУЛЬТАТ? А БЫЛО ЛИ ПОКУШЕНИЕ?

гастролеров, а поручили бы работу профи. Тем более что ФСБ, выстроившая за многие годы отличную агентурную сеть в Украине, точно знает, кто мог бы выполнить задачу быстро и «качественно».

Как бы там ни было на самом деле, но это покушение полностью перекрыло в информационном пространстве инцидент с коллегой Геращенко по фракции — Сергеем Пашинским.

Кроме того, нынче «Народный фронт» начал активную реабилитационную пиар-кампанию: в телевизионном ролике экс-премьер Арсений Яценюк рассказывает о том, что именно «НФ» защитил страну в самое сложное время. Вполне очевидно, что

накануне его отставки. Тогда о деталях покушения рапортовал главный военный прокурор Анатолий Матиос. По его словам, стрелок был хорошо осведомлен о расположении мебели и прочих предметов в кабинете тогдашнего главы ГПУ. А выстрел был произведен из расчета на попадание в область туловища или головы. Но жизнь Шокину спасло бронированное стекло на окнах кабинета.

Также Матиос отмечал, что снайпер, очевидно, пользовался тепловизором. О том, что тепловизор физически не может «видеть» через стекло, главный военный прокурор удивительным образом не знал.

Но это была не единственная странная деталь. К примеру, почему

столь осведомленный киллер не знал о бронированных окнах, которые, кстати, вставили еще во времена Виктора Пшонки?

В общем, спустя год и три месяца мы так и не увидели в наручниках ни заказчика, ни исполнителя. На сегодняшний день известно лишь то, что следственный отдел ГУ СБУ в Киеве и Киевской области продлил расследование. А будет ли результат? А было ли покушение?

Но вернемся к нынешней ситуации. Если покопаться в памяти, то можно заметить, что именно на представителей партии «НФ» чаще всего покушаются. Вспомните, как Андрею Парубию бросили под ноги гранату. (Кстати, риторика у Парубия и Геращенко очень похожа: мол, у них теперь есть второй день рождения, и все это — заказ Кремля). Тогда даже имена заказчика и исполнителя установили, однако дальше дело традиционно затихло... Не будет ли так и сейчас?

А еще скандальный нардеп Сергей Пашинский заявлял, что в конце марта 2015 года украинские спецслужбы официально доложили руководству государства, правоохранным органам и лично ему о готовящемся ФСБ похищении его и... Парубия. На депутатов от «НФ» будто порчу навели...

А если серьезно, то хорошо, что все живы и здоровы. Хотя не все...

20 июля прошлого года был убит известный журналист Павел Шеремет. Его коллеги подозревают, что расследование этого преступления никогда не будет завершено. И их опасения небеспопченны. Спустя полгода видимых результатов работы правоохранных нет!

Помните, сразу после убийства силовики многое обещали, привлекли к работе специалистов ФБР, рассказывали о ходе расследования... Так, еще в августе 2016-го генеральный прокурор Юрий Луценко говорил: «Мне многое известно, но я не могу этим с вами поделиться». По делу Шеремета никакой информации, которая может быть обнародована, нет. У нас есть серьезный

прогресс в расследовании. Но он не публичный». Так до сих пор публичной информации и нет.

Впрочем, после шумихи вокруг покушения на Антона Геращенко министр внутренних дел Арсен Аваков заявил, мол, совсем скоро пройдет брифинг, посвященный ходу расследования по делу Шеремета. Вот только что нам расскажем? Что расследование продолжается, намечается серьезный прогресс...

Все это мы уже слышали. А еще мы помним о деле Георгия Гонгадзе. Увы, но шансы на то, что справедливость все же восторжествует, слишком малы...

Николай БЫКОВ

С ТАКИМИ «КИЛЛЕРАМИ» КУДА ЭФФЕКТИВНЕЕ НАНЯТЬ КОЛДУНА, ДАБЫ ОН ПРОВЕЛ ОБРЯД НАД КУКЛОЙ ВУДУ

на котором публикуются анкетные данные боевиков и идеологов псевдореспублики. Ну а еще его активная антироссийская позиция.

Также парламентарий отметил, что покушение — это лишь звено в систем-

ры по телефону, которые СБУ охотно опубликовала, становится понятно, что «киллеры» понятия не имеют, как организовать такое преступление. Складывается впечатление, что больше всего их беспокоит сумма,

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Політолог, викладач Київського Національного університету імені Т.Г. Шевченка Петро Олещук пов'язує актуалізацію мовного питання із недієздатністю Мінських угод.

«Закон про мову в Україні міг бути ухвалений ще два роки тому. Можливо, тоді суспільство сприйняло б його прихильніше. Однак можна припустити, що закон відклали в довгу шухляду, бо між рядками так званих Мінських домовленостей містилися певні неофіційні норми. Оскільки ці угоди неформально передбачають, що не треба загострювати ситуацію у зоні конфлікту і відверто розривати відносини з Росією. Мовляв, варто згладжувати гострі кути, зокрема в резонансному мовному питанні. А нині надій на мирне врегулювання конфлікту на Донбасі залишається усе менше. Керівництво держави починає розуміти, що потрібно відходити від миротворчої політики і готуватися до зatoryного протистояння. А для цього необхідно мобілізувати і переорієнтувати суспільство, найпростіше — довкола мовних питань», — зазначає Олещук у коментарі «ВВ».

Усі подані законопроекти посилюють статус української мови. Найбільшу увагу громадськості привернув проект закону №5670 «Про державну мову», головним ініціатором якого називають першу заступницю голови комітету з питань культури і духовності Ірину Подоляк. Документ, зокрема, передбачає, що належний рівень знання української мови має засвідчити особа, яка хоче отримати громадянство України. Вільно володіти українською мусять усі державні високопосадовці, народні депутати, міністри, судді, державні службовці всіх рівнів, керівники навчальних закладів, медичні працівники.

Зазначимо, до чиновників і раніше висувалася вимога щодо знання державної мови. Проте її легко можна було оминати, що довів, наприклад, прем'єр-міністр режиму Януковича Микола Азаров. Певно, не склала б тест на вільне володіння українською і значна кількість

ПОЛІТИЧНЕ МОВОЗНАВСТВО

МОВНІ ЗАКОНОПРОЕКТИ Є ВКРАЙ ЗРУЧНИМ МЕТОДОМ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕРЕСІВ ПОЛІТИЧНИХ СИЛ — «САМОПОМОЧІ», «НАРОДНОГО ФРОНТУ», «СВОБОДИ». ТАК ВОНИ ОТРИМУЮТЬ ШАНС «ЗАСВІТИТИСЯ»

ний опрацювати зміни до правопису, прописувати стандарти термінології. Також хочуть запровадити посаду уповноваженого із захисту мови, при якому діятиме служба із 27 мовних інспекторів. Громадяни мають звертатися до цієї структури зі скаргами щодо порушення права на використання української мови.

Петро Олещук зазначає, що в цьому ми переймаємо досвід латвійських країн.

«У Латвії, до прикладу, мовні інспекції були створені ще 1992 року. Сфера вжитку латвійської мови в країні відтоді значно розширилася, тож можна стверджувати, що вони діють успішно. Та в умовах тотальної української корупції ці органи можуть перетворитися на чергову годівничку

роль під час перетину державного кордону громадянами України. Зазначається, що державна мова є мовою навчально-виховного процесу в школах та дитсадках. У загальноосвітніх навчальних закладах, де навчаються представники національних меншин, навчально-виховний процес, поряд із державною, здійснюється також мовою національної меншини. Так само українська має стати основною у вишах. Наукові видання також повинні публікуватися державною мовою.

Посилюється роль української мови в культурній сфері. Її слід застосовувати під час культурно-мистецьких, розважальних та видовищних заходів. Російськомовні фільми, вироблені в Україні, а також іноземні стрічки демон-

Петро Олещук зазначає, що в переважній більшості країн світу питання, якою мовою користуватися у тих чи інших сферах життя, носить практичний характер.

«Люди, наприклад, вимагають, щоб газети виходили тією мовою, яку їм простіше сприймати. В Україні ж це питання на 5% — лінгвістичне і на 95% — політичне. Воно стосується насамперед позиціонування громадянина України як українця. Люди з радянської чи російської ідентичності завжди виступатимуть проти посилення ролі української мови в суспільстві. Інша сторона домагатиметься її тотального вживання. Якби це питання було суто лінгвістичним, можна було б прийти до компромісного аспекту і співіснування різних мов на території України», — вважає Олещук.

Законопроект також передбачає, що в інтернет-магазинах, кав'ярнях, перукарнях та інших громадських закладах, зокрема приватних, до клієнта мають звертатися українською мовою. За бажанням споживача, можлива інша мова спілкування, прийнятна для обох сторін.

Згадується нещодавня історія із дитячою письменницею Ларисою Ніцой, яка влаштувала скандал у магазині через те, що її відмовилися обслуговувати українською. Цей випадок набув широкого розголосу в ЗМІ. Так, наразі українська мова не є обов'язковою для послугоування у громадських закладах, але в разі ухвалення нового мовного закону громадяни матимуть повне право вимагати, щоб до них зверталися державною.

Це єдиний законопроект, який запроваджує штрафи і покарання за невикористання української

мови в прописаних випадках. Так, у кодексі про адміністративне порушення вперше має бути передбачена відповідальність за невикористання державної мови. До прикладу, засідання місцевої влади або робоче спілкування у Збройних силах російською мовою може потягнути за собою штраф від 3 400 грн до 6 800 грн, а за проведеного російськомовного наукового заходу чи публікацію реклами — від 3400 грн до 5100 грн.

Окрім того, до Кримінального кодексу вносяться зміни, згідно з якими публічне приниження чи зневаження державної мови прирівнюється до публічної наруги над Державним прапором, гербом України чи гімном і карається штрафом до 850 грн або тюремним строком до трьох років.

Олег Постернак зазначає, що Україні потрібне нове мовне законодавство, однак його ухвалення нині може призвести до непередбачуваних наслідків.

«Нонсенс, що в Україні досі діють норми Закону «Про мови в Українській РСР» від 1989 року, хоча його невідповідність до українських реалій очевидна. Тобто мотивація ініціаторів мовних законопроектів є логічною. Та очевидно, що з обговоренням цих документів підвищиться градус напруження.

Вдаючись у мовні авантюри, політичні сили мають усвідомлювати, що в умовах зміни геополітичної кон'юнктури і з огляду на ситуацію на фронті будь-яке загострення мовного питання може бути використане агресором для посилення інформаційно-психологічних операцій впливу. І російсько-український конфлікт ризикує спалахнути з новою силою», — вважає Постернак.

Депутат від фракції «Батьківщина» Іван Крулько зазначає, що Закон «Про державну мову» треба було ухвалити одразу після проголошення незалежності України.

«На початку дев'яностих влада зробила помилку, коли пішла на компроміс у мовному питанні та не подбала про національно-патріотичне виховання молоді, вшанування українських героїв і відновлення історичної справедливості. Це б не лише зміцнило нашу державність, а й погасило б «мовні сварки», нав'язані ззовні, розставило усі крапки над «і», — вважає Крулько. — Усі роки незалежності «рупори Кремля» поширювали міфи про утиски російської мови в Україні, при цьому здійснюючи тотальну русифікацію в інформаційному просторі. Кремль провадив свою політику на нашій території, тримаючи лінію: «де звучить російська — там інтерес Росії», заповнюючи нею теле- і радіоефіри, вітчизняні медіа, книжки тощо, не покидаючи при цьому мети відновити Російську імперію з Україною в її складі. Тепер пожинаємо плоди цього, зокрема на Донбасі. Питання мови в Україні — не просто проблема комунікації. Це насамперед політичне, національне питання. Врешті-решт, це питання культури і вияв поваги до себе».

Кіра ВІНОГРАДОВА

ПОЛІТИКИ МАЮТЬ УСВІДОМЛЮВАТИ, ЩО БУДЬ-ЯКЕ ПІДВИЩЕННЯ НАПРУЖЕННЯ У МОВНОМУ ПИТАННІ МОЖЕ БУТИ ВИКОРИСТАНЕ АГРЕСОРОМ ДЛЯ ПОСИЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ ВПЛИВУ

чинних чиновників, зокрема, російськомовний міністр внутрішніх справ Арсен Аваков. Із ухваленням цього документа високопосадовці змушені будуть уважніше поставитися до цього питання, бо їм доведеться скласти іспити в Центрі української мови.

До слова, це має бути новостворений орган, так само, як і Національна комісія зі стандартів державної мови, мета якої — прописувати вимоги щодо належного рівня володіння українською. Нацкомісія, до того ж, має утворити Термінологічний центр, поклика-

для чиновників. А от щодо регулятивних функцій мови, то їх мають здійснювати академічні органи. Тобто було б доречніше, якби зміни до правопису вносив, наприклад, Інститут української мови. Адже це — завдання для науковців, а не для чиновників», — зазначає Олещук.

Законопроект передбачає, що українська має стати мовою судочинства, нею також мусять послуговуватися у лавах Збройних сил України. Українською належить розмовляти прикордонникам, які провадять митний конт-

струватимуться дубльованими або озвученими українською. Передбачено, що кінотеатри можуть демонструвати іноземні кінокартини мовою оригіналу, супроводжуючи їх українським субтитруванням. Однак кількість сеансів таких фільмів не повинна перевищувати 10% від загальної кількості сеансів у місяць. Газети та журнали також мають видаватися державною мовою. Якщо ж видаються іншими мовами, то тираж української мовної версії має становити не менше 50% сукупного тиражу.

Кожен прем'єр-міністр України зазвичай розробляє середньостроковий план пріоритетних дій Кабміну на п'ять, а то й десять років. Відразу ж згадується риторика радянських пленумів: «П'ятирічку за чотири роки», «Наздоженемо та переженемо Америку» та інша маячня. Проте сучасні плани привабливі тим, що виконувати їх не обов'язково, адже кожен новий очільник уряду починає з того, що скасовує «творчість» попередника. Не став винятком і «людюцентрист» Гройсман, який представив на 350 аркушах власне бачення роботи Кабміну до 2020 року.

МРІЇ ПРЕМ'ЄРА

Гройсман, оприлюднюючи на останньому засіданні уряду проєкт середньострокового плану пріоритетних дій, не скупився на гучні заяви.

«Це не якийсь черговий документ, який хтось напише, хтось затвердить, презентує і потім покине його десь на узбіччі. Це реальний документ», — наполягав прем'єр.

Головна думка «реального документа» така: попередники Гройсмана нічого не робили або робили не так. А ось його уряд все зробить задля створення вільного і демократичного суспільства, функціональної ринкової економіки та підвищення соціальних стандартів якості життя в Україні.

Чинний прем'єр мріє, що до 2020 року Україна увійде до ТОП-50 за глобальним індексом конкурентоспроможності, хоча наразі ми на 85-му місці в цьому списку. З 83-го місця у рейтингу Doing Business ми увірємося до ТОП-30. А за показником конкурентоспроможності промисловості до 2020-го Україна має посісти 35-те місце, хоча наша країна в цьому світовому рейтингу взагалі не фігурує.

Проте амбітним планам щодо економічного розвитку та покращення життя населення голова Кабміну не хоче давати своє ім'я.

«Я б дуже хотів, щоб це не був план нашого уряду або план Гройсмана, це має бути план дій України», — наголосив він, фактично відхрестившись від того, що накоїв і ще накоїть.

І в чомусь він правий. В Україні ані очільник уряду, ані міністри не несуть персональної відповідальності за свою роботу на посадах. Проте Володимиру Борисовичу хочеться залишитися у кріслі прем'єра, а термін імунітету уряду спливає вже у квітні. Реальні дії його Кабміну суспільство, м'яко кажучи, не схвалює. Отож Гройсману зовсім не хочеться повторити долю Яценюка і опинитися на звалищі історії, коли він стане непотрібний президентові. Тому доводиться красиво брехати, нібито всі дії уряду — заради кращого життя українців.

ОКОЗАМИЛЮВАННЯ У ВСІХ ЙОГО ПРОЯВАХ

Середньостроковий план, як зазначено в документі, «сфокусований на громадянину в усіх аспектах повсякденної роботи і життя».

Чотирирічка від Гройсмана

Тобто якщо цей Кабмін протримається до кінця року, Гройсман бравові відрепортує про виконання усіх показників.

Наприклад, просування інтересів України у світі є важливою складовою міжнародної політики, проголошує план. На думку уряду, формування позитивного іміджу нашої держави залежить головню від проведення «комплексних» кампаній, зокрема, завершення реформи іномовлення, затвердження стратегії популяризації потенціалу країни, створення «єдиного стандарту щодо елементів просування України в світі» та іншого пустослів'я.

А для творення нашої спортивної слави, переконаний уряд, необхідно і достатньо лише участі у міжнародних змаганнях. Жодного меха-

2017-му обмежиться затвердженням програм, їх погодженням різними гілками влади, визначенням механізмів моніторингу підготовки та виконання антикорупційних програм, розробкою нормативно-правових актів та створенням робочих груп...

Напрямок «Безпека і оборона» в умовах російської агресії мав би стати дійсно пріоритетним. Бо якщо нашим військовикам на додачу до їхньої мужності та кмітливості, завдяки яким вони творять диво, дали б ще сучасну зброю, якби забезпечили їм гідні умови для існування, — ми були б найсильнішими.

Проте у плані уряду є безліч теоретичних пунктів: впровадження у процес оборонного планування євроатлантичних принципів, створення інтегрованої системи управління ризиками як складової системи оборонного планування або впровадження планування розвитку спроможностей сил оборони.

Навіть таке надважливе питання, як державне оборонне замовлення, «замілилося» канцелярськими зворотами про унормування порядку формування, затвердження та реалізації закупівель озброєння та військової техніки, залучення незалежних експертів.

Сили спеціальних операцій, які створено ще торік, чудесним чином з'являються у плані уряду вже в 2017-му. З конкретних кроків побачимо лише перетворення служби правопорядку Збройних сил на військову поліцію та, якщо руки дійдуть, збільшення грошового забезпечення військовиків у четвертому кварталі.

Зосередженості на громадянину немає і в розділі про людський потенціал. Так, є перелік проблем, які нині існують в освіті, медицині, галузі культури. Проте пропонувані заходи не свідчать про структурне мислення авторів середньострокового плану. Це більше нагадує намагання приліпити елементи сучасного декору на майже зруйновані стіни будівлі. Тому справді потрібні реформи перетворюються на міраж. А людина? Людина в урядових ма-

реннях загубилася так, що й не відшукати.

ЩО ХОВАЄТЬСЯ У ТЕМРЯВІ

Проте сказати, що цей план зовсім намарний, не можна. Адже за безкінечними канцеляризмами доволі чітко простежуються ті кроки, які уряд все-таки хоче втілити в життя. Це стосується, зокрема, відкриття ринку землі, бо в Кабміні не уявляють економічного розвитку без так званої земельної реформи.

Також продовжаться експерименти у сфері ЖКГ і маніпуляції із ринком газу, електроенергії та вугілля.

Не відмовиться уряд і від спроб запровадити обов'язкове медичне страхування, а також намагатиметься перейти із солідарної на накопичувальну пенсійну систему, бо дефіцит Пенсійного фонду зростає, як не крути.

Продовжиться пріоритетне фінансування Нацгвардії та Нацполіції, які підпорядковані МВС. Також до роботи стануть приватні виконавці, які за рішенням суду можуть відібрати в боржника єдине житло. І якщо в 2017-му їх має бути 250 осіб, то до 2020-го — вдвіть більше!

А ще в перспективі українцям слід очікувати на всебічний контроль не лише за доходами, а й за видатками. Кожен із нас подаватиме щорічну декларацію, а органи ДФС їх перевірятимуть. І якщо людина придбає товар на суму понад 50 тис. гривень і не зможе пояснити походження грошей, їй доведеться сплачувати додатковий податок.

Заради справедливості варто сказати, що ця норма відповідає європейській практиці і покликана нанести відчутного удару по зарплатах у «конвертах». Але наші високопосадовці відмахуються від декларацій про видатки, як чорт від ладану. Тобто боротьба з корупцією на вищих щаблях влади може обернутися полюванням на останні заощадження пересічних українців.

Арина МАРТОВА

КАБМІН, ОЧЕВИДНО, НЕ ОБІЗНАНИЙ ІЗ ТИМ, ПРО ЩО ЗНАЄ УВЕСЬ СВІТ: НАЙБІЛЬШЕ ДОШКУЛЯЄ ІМІДЖУ НАШОЇ КРАЇНИ КОРУПЦІЯ, ЯКОЮ НАМ ТИЦЯЮТЬ В ОЧІ НА ВСІХ МІЖНАРОДНИХ АРЕНАХ. ОДНАК ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У 2017-МУ ОБМЕЖИТЬСЯ ЗАТВЕРДЖЕННЯМ ПРОГРАМ, ЇХ ПОГОДЖЕННЯМ РІЗНИМИ ГІЛКАМИ ВЛАДИ, ВИЗНАЧЕННЯМ МЕХАНІЗМІВ МОНІТОРИНГУ ПІДГОТОВКИ ТА ВИКОНАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ПРОГРАМ, РОЗРОБКОЮ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТИВ ТА СТВОРЕННЯМ РОБОЧИХ ГРУП

Знаковим є також те, що уряд не забув про коефіцієнт Джині — статистичний показник нерівності між бідними та багатими. Станом на 2014 рік він становив 25–30, що свідчило про доволі прийнятний розподіл доходів. Нині Гройсман бажає, щоб цей коефіцієнт не перевищував 35. Тобто хоч і опосередковано, але прем'єр визнав, що розшарування українського суспільства зростає.

Діяльність Кабміну провадитиметься за п'ятьма напрямками: економічне зростання, ефективне урядування, розвиток людського капіталу, боротьба з корупцією, безпека та оборона. Проте план більше нагадує «братську могилу», куди кожне профільне відомство вкинуло для солідності все що можна, включно з тими кроками, які вже реалізуються. І обтяжувати себе в 2017-му уряд, судячи з документа, наміру не має.

нізму, який би сприяв покращенню результатів українських спортсменів, Кабмін не запропонував. Середньостроковий план не передбачає ні створення сучасних баз для тренувань, ні бодай розвитку мережі дитячо-юнацьких шкіл.

Кабмін, очевидно, не обізнаний із тим, про що знає увесь світ: найбільше дошкуляє іміджу нашої країни корупція, якою нам тицяють в очі на всіх міжнародних аренах. Однак запобігання корупції у

Про «реформи» у медичній сфері в Україні не можна говорити без болю та обурення. Дії чиновників у цьому напрямі носять безсистемний характер та лише руйнують медицину. Не є винятком і нова команда МОЗ, яка обіцяє нам чергову порцію разючих змін...

У МОЗ заявили, що до 2020 року в Україні має запрацювати страхова медицина. Цього року планують реорганізувати первинну ланку медичної допомоги, яка надається пацієнтам на рівні поліклінік, амбулаторій, центрів медико-санітарної допомоги. У 2018-му та 2019 роках хочуть взятися за реформування вторинної і третинної допомоги.

За словами виконуючої обов'язки міністра охорони здоров'я Уляни Супрун, фінансування «первинки» відбуватиметься за принципом «гроші йдуть за клієнтом». Передбачається, що кожен пацієнт оберє для себе лікаря (терапевта, сімейного лікаря або педіатра) і укладе з ним договір на отримання «гарантованих державою медичних послуг» (хоча що має містити цей пакет, наразі невідомо). А якщо лікар не догодить пацієнтові, його можна буде змінити, бо прив'язку за місцем проживання скасують.

На кожного громадянина для обслуговування на «первинці» держава цього року планує виділити 250 гривень. Ці гроші мають надходити безпосередньо лікареві чи медичній установі, за якою він закріплений. Причому за цей кошт медик має закупити найнеобхідніші лікарські засоби, здійснювати діагностичні процедури, за потреби — сплачувати оренду за приміщення, а залишок становитиме його зарплату.

Передбачено, що в одного фахівця можуть обслуговуватися до 2000 осіб. У МОЗ вважають, що ця система стимулюватиме медиків працювати краще, бо від кількості пацієнтів залежатиме їхній дохід.

ЩОБ ВІЯВИТИ, НАПРИКЛАД, ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ, ОНКОЛОГІЧНЕ ЧИ НЕВРОЛОГІЧНЕ ЗАХВОРЮВАННЯ, ЛЮДИНА МАЄ ПОВНОЦІННО ОБСТЕЖИТИСЯ. А НАЙПРОСТІШЕ МРТ СЬОГОДНІ КОШТУЄ 300–320 ГРИВЕНЬ. ТО ДЕ ВЗЯТИ НА НЬОГО ГРОШІ, ЯКЩО В РІК НА ХВОРОГО ЛІКАР МОЖЕ ВИТРАТИТИ 250 ГРИВЕНЬ?

До слова, лікарі первинної ланки зможуть обрати будь-яку організаційну форму роботи — ФОП, поліклініки, амбулаторії. Система діятиме і для тих, хто займається приватною практикою.

Для розпорядження державними коштами, які спрямовуються на первинну ланку медичної допомоги, мають створити новий орган — Національну закупівельну агенцію. На цю структуру хочуть покласти і функції контролю за доцільним використанням грошей та дотриманням лікарями протоколів лікування. Але передусім треба впровадити єдиний електронний реєстр пацієнтів, до якого вноситимуться відомості про стан здоров'я людини, витрати на медичну допомогу тощо.

на прийом, коли його направили на процедури, чи оплатив лікар ті чи інші медпрепарати тощо. Силами Національної агенції здійснювати контроль за роботою усіх медиків первинної ланки неможливо. Цей облік буде ефективніший, якщо його спустити на рівень міськздравів: тоді одна людина муситиме відслідковувати роботу 200–300 лікарів. Однак для цього треба, щоб відбулася реальна децентралізація», — каже Фельдман у коментарі «ВВ».

Він звертає увагу: навіть якщо електронна система буде запроваджена, величезна кількість українців, зокрема пенсіонери, не матимуть до неї доступу і не зможуть простежити, що написав лікар у своєму звіті. Тож позбутися коруп-

ційної складової у поліклініках та амбулаторіях, як обіцяють у МОЗ, не вдасться: громадянам так само доведеться сплачувати за все зі своєї кишені.

Окрім того, за словами Фельдмана, медики можуть дискримінувати пацієнтів, у яких є серйозні проблеми зі здоров'ям, адже на них треба витратити багато грошей: «Якщо з коштів, що перераховують лікарю, треба буде оплатити ліки і діагностичні процедури, очевидно, що він віддаватиме перевагу більш здоровим людям».

Експерт підкреслює, що медпрацівники не будуть мотивовані провадити профілактичні заходи (а саме профілактика захворювань, за словами Уляни Супрун, має ста-

МОЖЕ СТАТИСЯ, ЩО ГАСТРОЕНТЕРОЛОГИ ЧИ СТОМАТОЛОГИ ЗАЙМАТИМУТЬСЯ ЗАГАЛЬНОЮ ПАТОЛОГІЄЮ. ТА ВОНИ НЕ В ЗМОЗІ РЕАЛІЗУВАТИ ПРАВО ПАЦІЄНТА НА ПЕРВИННУ ДОПОМОГУ, ЯКЕ ДЕКЛАРУЄ МОЗ

ти 250 гривень?» — каже директор Українсько-ізраїльського інституту стратегічних досліджень.

Фельдман підкреслює: в Україні існує дефіцит фахівців, які можуть надавати висококваліфіковані послуги на первинній ланці медичної допомоги.

«Дефіцит дільничних лікарів — 50%. А як перевірять професійний рівень інших? Чимало медиків не мають належної перепідготовки або протягом останніх років працювали у вузьких сферах. Тому може статися, що гастроентерологи чи стоматологи займатимуться загальною патологією. Вони не в змозі реалізувати право пацієнта на первинну допомогу, яке приписує їм МОЗ», — зазначає Фельдман.

Конкуренція між лікарями, за його словами, зведеться до боротьби за кількість підписаних договорів, а не за якісне лікування.

«Досвідчені фахівці, які працювали 20 років у медичній галузі, за такої системи лише програють. На гребені будуть молоді медики-маркетологи, які вміють домовитися з людьми та гарно себе презентувати. Певно, ця система підштовхне до створення приватних поліклінік, 2–3 лікарів об'єднуюватимуться та обмінюватимуться між собою клієнтами. Вони намагатимуться отримати із цієї недолугої реформи вигоду, виникатиме величезна кількість маніпуляцій, які неможливо буде упередити», — зауважує Фельдман.

Головний лікар ДУ «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології» Національної академії медичних наук України Любов Слепова підкреслює: система «гроші йдуть за пацієнтом» не сприятиме взаємодії медичних закладів між собою та скеруванню хворих до установ, які можуть надати якісніші медичні послуги.

«Обласні лікарні, наприклад, перестануть направляти людей до інститутів. Там волітимуть все ро-

бити самотужки навіть у складних випадках, лише б не втратити державні гроші. В районних лікарнях людину оперуватимуть доти, доки вона не напише скаргу до МОЗ», — вважає Любов Слепова.

За словами Альберта Фельдмана, в Ізраїлі система медичної допомоги продумана до дрібниць.

«Між пацієнтом і лікарем існують ще дві структури. Це Асоціація лікарів, яка жорстко контролює медиків і має право позбавляти їх ліцензії, а також каси здоров'я. Таких є чотири, вони своєю чергою моніторять роботу медпрацівників і, до слова, конкурують між собою. Ці структури підпорядковуються інспекційному відділу міністерства охорони здоров'я. Це при тому, що населення Ізраїлю — 7 млн осіб. Передбачено, що пацієнт може змінювати лікаря раз на рік. Загалом система страхування здоров'я в Ізраїлі єдина і охоплює первинну, вторинну і третинну ланки», — розповідає Фельдман.

Любов Слепова каже: ті зміни, які намагаються запровадити в медичній сфері, не можна назвати реформуванням.

«По-перше, у нас відсутнє належне фінансування, — додає головний лікар ІПАГ НАМН України. — Поки ми не почнемо дотувати охорону здоров'я принаймні на 7–9% від ВВП, усі реформи в цій галузі приречені на провал. Ми матимемо лише епізоди реформування, які ні до чого не призводять. Бо за цією командою прийде інша, яка скаже: давайте знову все міняти. Наприклад, років п'ять тому в Україні будували багато перинатальних центрів. Згодом з'ясувалося, що їх стільки не треба, але нині їх мусять за щось утримувати. Це говорить про те, що чиновники не бачать кінцевого результату своїх дій, не розуміють специфіки країни».

Вікторія ЧАЙКА

Каждый получатель социальной помощи автоматически становится подозреваемым в мошенничестве. Это миллионы украинцев, оформивших субсидии, с пенсионерами и переселенцами включительно. Министерство финансов бодро отрапортовало, что благодаря запущенной в прошлом году масштабной верификации бюджет сэкономил свыше 10 млрд грн. В этом году массовые проверки продолжатся, и количество украинцев, у которых уже отобрали соцвыплаты, значительно увеличится.

«ЧЕРНЫЙ СПИСОК» МИНФИНА

Инициатива экс-министра финансов Наталии Ярьеско, которую по праву можно назвать «матерью верификации по-украински», живее всех живых. Пока украинцы будут получать социальную помощь, чиновники не устанут проверять правдивость поданных населением данных.

С одной стороны, это правильно, ведь государственные деньги не должны разбазариваться попусту. Но в нашей замечательной стране получается так, что государство в лице министерств и ведомств устраивает охоту на бедных и всячески лелеет олигархов.

Ведущий эксперт Центра социальных и трудовых исследований Виталий Дудин напомнил, что принятые в конце прошлого года изменения в Налоговый кодекс относительно улучшения инвестиционного климата увеличили порог контролируемых офшорных операций с 50 млн грн до 150 млн грн для крупных холдингов.

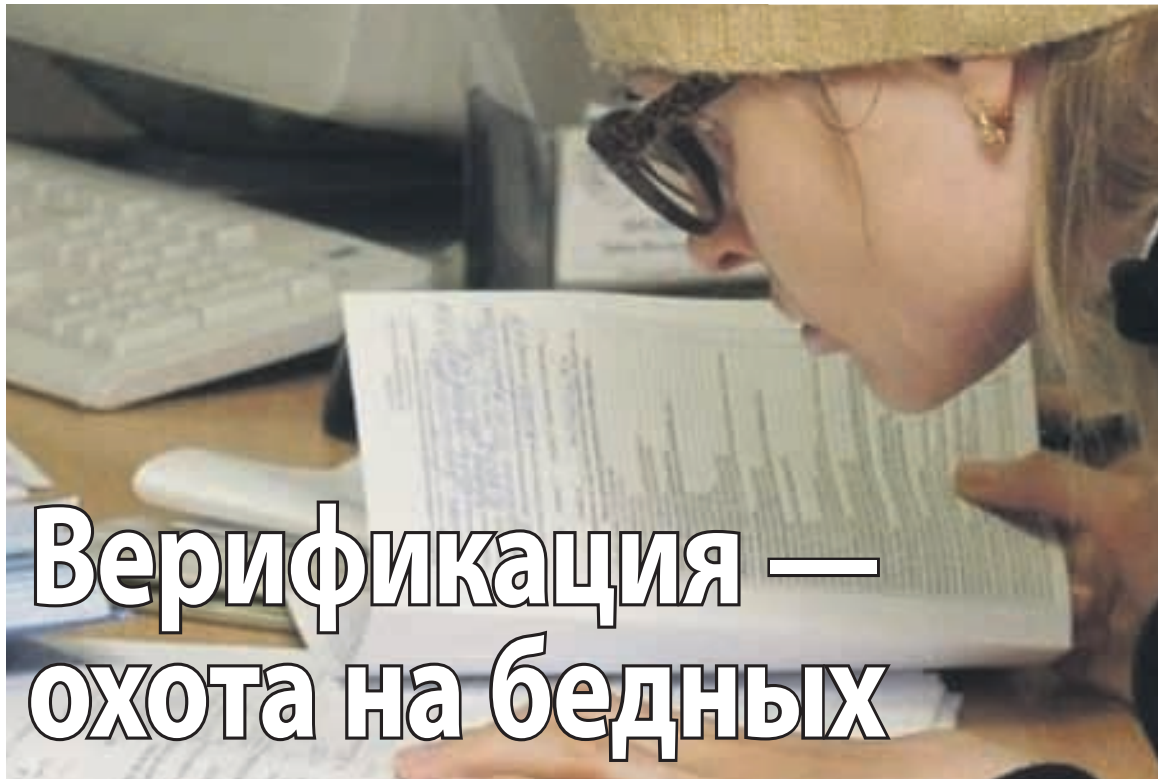
«Государство решило избавиться олигархов от головной боли и переложило ее на простых людей,

общественной безопасности Юрий Гаврилечко.

Переселенцев также прошерстили по полной программе. Поэтому основную ставку в верификации Минфин теперь делает на тех, кто оформил жилищные субсидии.

На сегодняшний день уже 7 тысяч семей после верификации лишались соцвыплат. На очереди еще 100 тысяч семей, которые в течение года приобрели участок земли или недвижимость стоимостью более 50 тыс. грн, а затем оформили субсидию. Такие данные сайту «Сегодня» предоставили в Министерстве финансов. Всего же в «черный список» Минфина попали 185 тысяч получателей госпомощи, сейчас информация по ним проверяется органами социальной защиты.

Эксперт по вопросам социальной политики Андрей Павловский также считает, что основные силы будут направлены на проверки оформителей субсидий. Ведь государство вначале приложило все усилия для того, чтобы даже работающие люди оказались на грани выживания. Немаловажную роль в обнищании населения сыграли взлетевшие тарифы на коммунальные услуги.

Верификация — охота на бедных

СОЦИАЛЬНЫЕ ИНСПЕКТОРЫ ПОЛУЧАТ ПРАВО БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ПРИХОДИТЬ К ПОЛУЧАТЕЛЮ СОЦПОМОЩИ И ПРОВЕРЯТЬ НА МЕСТЕ СОЦИАЛЬНОЕ ПОЛОЖЕНИЕ ЕГО И ЕГО СЕМЬИ

задекларировала стипендию. Причем судебный сбор фактически равнялся размеру стипендии, то есть сумме дополнительного дохода, который был скрыт», — сообщил эксперт.

рификации», а также обещают создать отдельный исполнительный орган — институт социальных инспекторов.

«Помимо проверки документации, эти инспекторы получат право без предупреждения приходить к получателю соцпомощи и проверять на месте социальное положение его и его семьи.

То есть в буквальном смысле слова они будут смотреть, какая мебель и техника в квартире и даже какие продукты в холодильнике. На основании этих субъективных оценок будут сделаны выводы, имеет человек право получать помощь от государства или нет», — констатировал Андрей Павловский.

Выведение социальных инспекторов в отдельную институцию обойдется в миллионы, зато обещает принести миллиарды. Особенно в

крупного банка сыграет на руку верификаторам.

«Государство в лице Минфина получило управление Приватбанком и, соответственно, информацию о вкладах, которые там находятся. То есть в данном случае чиновникам-проверяющим не нужно обращаться в финучреждение, чтобы истребовать данные о вкладчиках. Перед Минфином как на ладони открылись все депозиты, вклады, денежные переводы, что уменьшило количество прилагаемых усилий для верификаторов. Теперь государству легче отказать человеку в субсидии», — подчеркнул он.

Эксперты сходятся во мнении, что дальнейшее ужесточение правил верификации приведет к нарушению прав человека и вмешательству в личную жизнь. Впрочем, государству от этого только

ГОСУДАРСТВО РЕШИЛО ИЗБАВИТЬ ОЛИГАРХОВ ОТ ГОЛОВНОЙ БОЛИ И ПЕРЕЛОЖИТЬ ЕЕ НА ПРОСТЫХ ЛЮДЕЙ, УСТРОИВ ВОЙНУ С БЕДНЫМИ ПОСРЕДСТВОМ ВЕРИФИКАЦИИ

устроив войну с бедными посредством верификации», — сообщил он «ВВ».

Оно и понятно, ведь самая крупная расходная статья госбюджета — социальные выплаты, на которые идет 40% казны. Поэтому и ведется борьба за сокращение социальной статьи.

Согласно отчету министра финансов Александра Данилюка, в 2016 году удалось сэкономить свыше 10 млрд грн бюджетных средств. И все это благодаря проверкам переселенцев, пенсионеров и тех, кто оформил субсидию.

Впрочем, эксперты, опрошенные «ВВ», сомневаются в том, что озвученные Данилюком данные соответствуют действительности. В том же Пенсионном фонде, контролирующем по рекомендации Минфина записи получателей пенсий, признали, что только в 0,02% случаев были выявлены злоупотребления. То есть пенсионеры не являются злостными нарушителями.

«В Украине более 80% пенсионеров имеют доход от одного до двух прожиточных минимумов. У них нет других источников прибыли, кроме пенсии. Проверка таких людей ни к чему не приведет», — отметил в комментарии «ВВ» эксперт Фонда

Вполне логично, что украинцы отозвались на призыв правительства оформлять субсидии, однако теперь власть понимает, что бюджет не резиновый, и начинает активно чистить ряды просителей. Так, по словам эксперта, сегодня человеку, имеющему доход свыше 6 тыс. грн, стараются отказывать в получении государственной помощи.

ЛИШИТЬ СУБСИДИИ ИНВАЛИДА И СТУДЕНТА

По словам Виталия Дудина, государство закрывает глаза на социальный и этический аспекты. Эксперт привел два реальных примера лишения субсидий после верификации.

В первом случае у семьи, которой отказали в госпомощи, потребовали вернуть выплаченные ей средства из-за того, что не были задекларированы как доходы социальные выплаты на ребенка-инвалида. Выявив это нарушение, управление социальной защиты обратилось с соответствующим иском в суд.

«Во втором случае это же управление через суд требовало возвращения выплаченной субсидии из-за того, что студентка колледжа не

Благо у Кабмина все еще иногда бывают приступы гуманизма. Так, несколько лет назад получатель субсидии, которого обязывали вернуть соцпомощь, должен был выплатить ее в двойном размере. Теперь же придется отдать только

ту сумму, которую государство потратило на помощь этому человеку, и оплатить судебные издержки.

При этом Андрей Павловский напомнил, что если у человека нет необходимых денег, могут описать его имущество и даже лишить единственного жилья, если размеры помощи были крупными.

Теперь государство намерено с удвоенными силами продолжить работу по выявлению украинцев, предоставляющих неправдивые данные ради получения соцвыплат. В правительстве по этому случаю готовят специальный закон «О ве-

ОСНОВНУЮ СТАВКУ В ВЕРИФИКАЦИИ МИНФИН ДЕЛАЕТ НА ТЕХ, КТО ОФОРМИЛ ЖИЛИЩНЫЕ СУБСИДИИ. НА ДАННЫЙ МОМЕНТ В «ЧЕРНЫЙ СПИСОК» ВЕДОМСТВА ПОПАЛИ 185 ТЫСЯЧ ПОЛУЧАТЕЛЕЙ ДАННОГО ВИДА ПОМОЩИ

этом вопросе поможет то, что банки обязаны предоставлять проверяющим информацию о человеке, который претендует на любой вид господдержки.

ТАЙНЫ НЕТ

По словам Андрея Павловского, получатель соцпомощи должен понимать, что по отношению к нему аннулируется банковская тайна, а также не действует закон об использовании персональных данных.

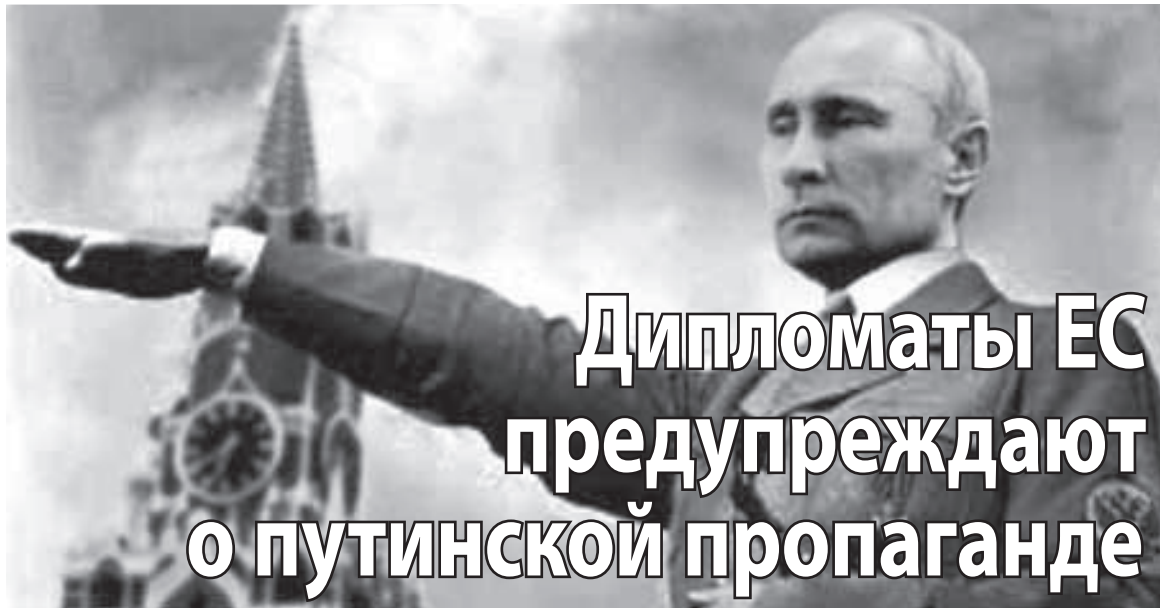
А Виталий Дудин отметил, что национализация одного весьма

лучше — чем больше контроля над каждым, тем чиновникам спится спокойнее.

«Верификация проводится, в том числе, и с целью прививания населению ненависти к любому виду социальной поддержки. Своими проверками и выявлением «нерадивых» граждан государство пытается доказать, что получение субсидии грозит бюрократическими проблемами, и поэтому лучше ее не брать», — подытожил Виталий Дудин.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

Дипломаты ЕС предупреждают о путинской пропаганде

РОССИЯ ПОВЛИЯЛА НА ПРЕЗИДЕНТСКИЕ ВЫБОРЫ В США, И ЕС ОПАСАЕТСЯ, ЧТО КРЕМЛЬ ПРЕДПРИМЕТ ТАКУЮ ЖЕ ПОПЫТКУ В ЕВРОПЕ. ВЕСНОЙ ВЫБОРЫ ПРОЙДУТ В НИДЕРЛАНДАХ И ФРАНЦИИ, ОСЕНЬЮ — В ГЕРМАНИИ. И ВЕЗДЕ У ПРАВЫХ СИЛ БУДУТ БОЛЕЕ СИЛЬНЫЕ ПОЗИЦИИ

Внешнеполитическая служба ЕС опасается, что Кремль может вмешаться в ход предстоящих выборов. Основная цель — канцлер Меркель.

Россия повлияла на президентские выборы в США — к такому единодушному выводу пришла американская разведка. С тех пор ЕС опасается, что Кремль может предпринять такую же попытку в Европе. Весной выборы пройдут в Нидерландах и Франции, осенью — в Германии. И везде у правых популистских сил будут более сильные позиции.

Команда East StratCom внешнеполитической службы ЕС (EEAS) предупреждает о влиянии Москвы. Весьма вероятно, что Россия попытается действовать в Европе таким же образом, как в США, сказал чиновник EEAS, комментируя выводы East StratCom.

Целевая группа, учрежденная по указу лидеров ЕС, приступила к работе в сентябре 2015 года. В команде всего одиннадцать человек, и у нее нет собственного бюджета. Тем не менее, по данным самой East StratCom, группа зарегистрировала около 2500 примеров дезинформации.

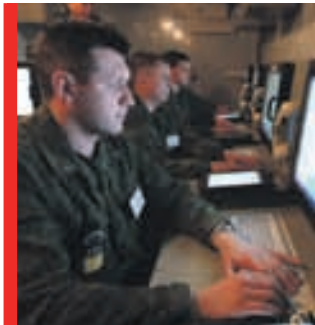
«Проходят невероятно масштабные дезинформационные кампании против ЕС, его политики и принципов», — считает чиновник EEAS.

Основная цель — Ангела Меркель. Канцлер подверглась настоящим «бомбардировкам», в частности из-за своей политики в отношении беженцев и приверженности санкциям против России.

Пропаганда для РФ — часть государственной политики и оружие, говорят чиновники EEAS. Это публично подтвердили и высокопоставленные российские военные. Кремль напрямую управляет СМИ и «ежедневно указывает им, что можно писать, а что нельзя». Хорошее поведение поощряется. Журналистов награждали за сообщения о том, что в Украине нет российских войск или что Россия в одиночку борется с «Исламским государством» в Сирии, не совершая при этом никаких военных преступлений.

Есть и другие случаи: русские пытались переписать историю Второй мировой войны, распространяли теории заговора, в том числе о сбитом самолете MH-17, а иногда пускали в ход просто смехотворную ложь: например, о том, что в ЕС запрещены снеговики, потому что они расистские.

Цель всегда одна: посеять путаницу и расколоть общественность.

ЧЕХИЯ СОЗДАЛА ПРИ МИНИСТЕРСТВЕ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ ПОДРАЗДЕЛЕНИЕ ПО БОРЬБЕ С ПРОПАГАНДОЙ, ПОДОБНЫЕ НАМЕРЕНИЯ ВЫКАЗЫВАЕТ ГЕРМАНИЯ

Так, российские СМИ «весьма предвзято и лживо» сообщали о Брексите, президентских выборах в Австрии и выборах в США, сказал чиновник EEAS.

Перед референдумом в Нидерландах по ратификации Соглашения об ассоциации Украины и ЕС в Сети появилось фальшивое видео с угрозами осуществить теракты, если голландцы проголосуют за ассоциацию. Как известно, Нидерланды отвергли договор.

По мнению экспертов, все это показывает, что в вопросе российской пропаганды «речь все чаще идет о внутренней угрозе».

Некоторые государства — члены ЕС начали более серьезно относиться к данной проблеме. Так, Чехия создала при министерстве внутренних дел подразделение по борьбе с пропагандой, подобные намерения выказывает Германия.

Несколько дней назад издание Der Spiegel опубликовало данные немецкой разведки, согласно которым Рос-

сия в течение многих лет пытается посеять раздор на Западе.

Пропаганда в российских СМИ не является нишевым явлением, она присутствует во всех основных программах, которые выходят в прайм-тайм, говорят в East StratCom. Важную роль играют также международные СМИ Sputnik News и Russia Today. Другие СМИ и веб-сайты копируют дезинформацию этих известных каналов и распространяют ее. Даже различные неправительственные организации, «мозговые центры» и так называемые фабрики троллей,

которые переполняют комментариями социальные медиа и новостные сайты, служат инструментом для популяризации дезинформации.

На своем сайте целевая группа East StratCom размещает отчеты о фальшивых новостях, но в ее обязанности также входит координация программ различных институтов ЕС, которые, среди прочего, должны укрепить независимые СМИ в Восточной Европе.

Критики жалуются, что ЕС непосредственно вмешивается в соответствующий медиа-рынок, и, таким образом, средства массовой информации больше не будут полностью независимыми. Группа East StratCom оспаривает это. Они концентрируются исключительно на опровержении сообщений, неправдивость которых действительно можно доказать. Они не пытаются указывать людям, что они должны думать.

Маркус БЕКЕР,
Der Spiegel, Германия

Литва боится российского вторжения

После того как Советский Союз пожертвовал миллионами жизней своих граждан, чтобы помочь мировому сообществу победить нацистскую Германию, он получил в благодарность от союзников часть территории вокруг прусского города Кенигсберг на Балтийском море. Теперь он называется Калининград. Этот изолированный и военизированный российский анклав с населением около миллиона человек провоцирует опасения по поводу новой войны в Европе.

В ответ на наращивание российских военных сил в Калининграде в последние несколько месяцев соседняя Литва объявила, что построит 80-километровый забор на границе, оборудованный камерами наблюдения. Строительство планируют завершить в этом году.

«Причины и экономические (для предотвращения контрабанды), и геополитические (для укрепления внешних границ ЕС)», — сообщил информационному агентству Agence France-Presse министр внутренних дел Литвы Эймутис Мисионас.

Предполагается, что проект будет финансировать большей частью Европейский союз в качестве инвестиций в безопасность.

Забор — признак эскалации напряженности в отношениях между Россией и Западом на Балтийском море. Все три крошечных государства Балтии — Эстония, Латвия и Литва — члены ЕС и НАТО. Они также граничат с Россией и были когда-то частью Советского Союза. После того как Россия аннексировала Крым и развязала войну на востоке Украины, лидеры стран Балтии боятся, что их государства могут стать следующими целями для потенциальной российской экспансии.

Они обвинили Россию в постоянном нарушении воздушного пространства НАТО, развертывании тайных подразделений на своей территории и даже отработке вторжения в три небольших государства. Политики в Литве считают, что забор может служить сдерживающим фактором для возможного российского вторжения.

Самый большой страх состоит в том, что Россия может попытаться

закрыть «проход Сувалки» — 60-километровый участок Польши, который отделяет Калининград от Беларуси, союзницы Кремля. Если РФ вторгнется на этот участок земли, страны Балтии окажутся отрезанными от остальной Европы.

Российские чиновники отвергли обвинения в том, что они хотят захватить страны Балтии. Антон Алиханов, временно исполняющий обязанности губернатора Калининградской области, с сарказмом сказал российскому каналу RT, что его регион охотно предоставит строительные материалы для пограничного забора.

Россия утверждает, что в эскалации напряженности стоит винить НАТО, ссылаясь на 3500 американских солдат, развернутых на днях в Польше, а также системы ПРО, установленные по периметру российских границ.

Мисионас признал: если РФ когда-либо действительно решится на вторжение, забор не поможет остановить российские силы. Он способен лишь препятствовать контрабандистам и солдатам просто проникнуть на территорию Литвы, но, конечно, не помешает танкам войти в страну.

Но когда новоизбранный президент США Дональд Трамп называет НАТО «устаревшим», и опасения по поводу будущего Альянса достигают новых высот, Литва, очевидно, надеется, что строительство забора станет демонстрацией ее решимости противостоять давлению со стороны России.

Рик НОАК,
The Washington Post, США

ЗАБОР — ПРИЗНАК ЭСКАЛАЦИИ НАПРЯЖЕННОСТИ В ОТНОШЕНИЯХ МЕЖДУ РОССИЕЙ И ЗАПАДОМ НА БАЛТИЙСКОМ МОРЕ

Через несколько месяцев на большие экраны выйдет восьмая часть знаменитой автомобильной саги «Форсаж». Очередная серия обещает быть еще более захватывающей и впечатляющей, причем не только из-за невероятных трюков и спецэффектов, но еще и из-за великолепного актерского состава. Но, тем не менее, этот «Форсаж» может стать последним. Посему неизменный исполнитель роли Доминика Торетто — Вин Дизель уже активно ищет для себя новую арену. Возможно, именно поэтому он решил воскресить еще одну кинофраншизу, снявшись в картине «Три икса: реактивация».

БОНДА — НА ПЕНСИЮ!

Пятнадцать лет назад состоялась премьера боевика «Три икса». Согласно сюжету, спортсмена-экстремала Ксандера Три икса Кейджа (Вин Дизель) вербует Агентство национальной безопасности США. Как и полагается в фильмах подобного жанра, главному герою придется спасти мир от страшной угрозы. И со своей миссией он справляется отлично.

В 2005 году нам показали продолжение этой истории. Однако поклонники боевика были разочарованы, поскольку узнали, что главного героя убили, посему АНБ ищет нового агента «Три икса». Новичку опять-таки все удалось...

Ну а в третьем фильме, который вышел на большие экраны совсем недавно, оказалось, что Ксандер Кейдж жив! Персонаж Вина Дизеля собирает команду из своих соратников-экстремалов, для того чтобы разыскать сверхсекретное оружие под названием «Ящик Пандоры». Вот, пожалуй, и весь сюжет.

Хотя фабула триквела и простовата, однако все 110 минут экранного времени зритель находится в напряжении. Дело в том, что главная фишка этого

«ТРИ ИКСА»: ВОЗВРАЩЕНИЕ ГЕРОЯ

ГЛАВНАЯ ЗВЕЗДА ЭКСТРЕМАЛЬНОГО МУВИ — ЗНАМЕНИТЫЙ АМЕРИКАНСКИЙ АКТЕР ВИН ДИЗЕЛЬ. ПУСТЬ ОН И НЕ ОБЛАДАЕТ КАКИМИ-ТО ВЫДАЮЩИМИСЯ АКТЕРСКИМИ ДАННЫМИ, НО У НЕГО ЕСТЬ МОЩНОЕ ОРУЖИЕ — ЕГО ФИРМЕННОЕ ОБАЯНИЕ

шпионского боевика — трюки, от которых буквально кровь в жилах стынет.

«Я начал подготовку с просмотров тысячи тысяч экстремальных роликов. Выбирал самые эффектные и воплотил их потом на экране. Когда катался на скейте в Доминикане, вспомнил, как в юности я исполнял всевозможные трюки на доске на улицах Нью-Йорка», — рассказывает в одном из интервью Вин Дизель.

А ведь действительно: Джейсон Борн, Джеймс Бонд и Итан Хант теперь просто нервно курят в сторонке, наблюдая за умопомрачительными кульбитами Ксандера Кейджа. На байке проехаться по волнам, на лыжах — по заросшим деревьями склонам, взобраться на высоченную телевизионную вышку без страховки и даже выпрыгнуть из самолета без парашюта... Этому парню все под силу.

КИНОТЕРАПИЯ

Конечно же, главная звезда этого экстремального миви — знаменитый американский актер Вин Дизель.

Пусть он и не обладает какими-то выдающимися профессиональными данными, но у него есть мощное оружие — его фирменное обаяние. Некоторым актерам нужно очень долго добиваться расположения зрителя, Вин же достаточно лишь улыбнуться...

Но улыбаться после смерти его друга Пола Уокера было не так просто. Так что съемки в этой картине стали для Дизеля своеобразной терапией.

«После седьмого «Форсажа» наступили тяжелые времена... Завершить фильм без друга... Мне было так плохо, я понял, что разучился веселиться. Мне просто необходим был герой, который вынудит меня смеяться. И вот я взялся за Ксандера. Он буквально исцелил меня. Рад, что я решился на это», — откровенничает актер.

Что касается актерского состава, то в «Трех иксах» должен был сняться еще и Джет Ли. Однако по неизвестным причинам он отказался от этой работы, и его место занял Джонни Йен, который, к слову, справился со своими сверхзадачами весьма успешно.

А еще в рестарте «Трех иксов» снялась болливудская актриса Дипика Падуконе, кстати, отклонившая ранее предложение поучаствовать в съемках «Форсажа 7».

Приятно удивила Тони Коллетт, которую абсолютно незаслуженно не жалуют режиссеры. Великолепен был и Сэмюэл Л. Джексон. Также от радно было увидеть на экране еще раз Айса Кьюба. А еще... эпизодическую роль в «Трех иксах» исполнил бразильский футболист, нападающий клуба «Барселона» Неймар. Так что, как видите, компания подобралась интереснейшая.

Режиссеру Ди Джену Карузо («Забирая жизнь», «На крючке») удалось осуществить успешный рестарт франшизы. Но гораздо важнее то, что постановщик подготовил на будущее очень стойкую платформу для продолжения истории. Вполне очевидно, что через пару-тройку лет Ксандеру Кейджу вновь придется противостоять силам зла. Эра «Форсажа» подходит к концу, эра «Трех иксов» только начинается!

«Ла Ла Оскар»

26 февраля мы наконец узнаем, кому же киноакадемики отдадут золотые статуэтки. Уже сейчас критики активно делают прогнозы, прочат победу тем или иным актерам, режиссерам... Однако главная интрига заключается в том, какая картина выигрывает в номинации «Лучший фильм».

В этой категории представлены девять кинолент: «Лев», «Лунный свет», «Любой ценой», «Манчестер у моря», «Ограды», «По соображениям совести», «Прибытие», «Скрытые фигуры», «Ла Ла Ленд». Кстати, последняя картина заявлена сразу в четырнадцати номинациях! И у этого мюзикла есть все шансы побить рекорд «Оскара».

До сих пор абсолютным чемпионом по соотношению количества номинаций и полученных наград является культовый «Титаник». Это кино претендовало на четырнадцать оскаровских премий и в итоге заво-

евало одиннадцать. Таким образом, фильм Джеймса Кэмерона по числу золотых статуэток сравнялся с не менее легендарным «Бен-Гуром». Правда, эпическая сага 1959 года была заявлена лишь в двенадцати категориях.

Еще один рекордсмен — лента «Властелин колец: возвращение короля» 2003 года. Тут также точное попадание в каждой из одиннадцати номинаций.

Четырнадцать представлений было и у картины «Все о Еве» (1950) с Мэрилин Монро в главной роли. В итоге — только шесть статуэток.

В тринадцати номинациях были заявлены ленты «Унесенные ветром» 1939 года и «Отныне и во веки веков» 1953 года (по восемь побед у каждой). К этой компании присоединяется и «Влюбленный Шекспир» со счетом 13:7.

Но вернемся к будущей церемонии награждения. То, что фильм «Ла Ла Ленд» режиссера Дэмьена Шазелла будет внесен в шорт-лист как один из лучших, было понятно абсолютно всем. Да и с легкостью можно предвидеть, что эта лента соберет огромный букет из золотых статуэток. Не зря же мюзикл побил рекорд премии «Золотой глобус»! Более того, у «Ла Ла Ленда» есть шанс выиграть в самой главной категории!

Во-первых, конкуренты у него достаточно слабые. Ни «Игр разума», ни «Фореста Гампа», ни «Красоты по-американски», ни «Отступников»

в этом году не было! Кстати, интересно, что в шорт-лист не вошло новое творение Мартина Скорсезе под названием «Молчание»...

Во-вторых, все устали от политики, истории, острой социалки и прочих актуальных тем прошлых лет.

Тем не менее предугадать что-либо достаточно сложно. Вспомните, в прошлом году критики делали ставки на картину «Выживший» с Леонардо Ди Каприо в главной роли. А в итоге абсолютно неожиданно победила лента «В центре внимания», снятая по материалам расследования журналистов газеты The Boston Globe о коррупции в католической церкви и случаях растления малолетних.

Сейчас также сложно прогнозировать, однако очень хотелось бы, чтобы впервые за многие годы победил действительно добрый и светлый фильм о любви и мечтах. Ведь «Ла Ла Ленд» этого заслуживает!

Страницу подготовила Евгения ПРОРЫВАЙ

ДОРОГИЕ НАШИ ЧИТАТЕЛИ!

В настоящее время оформить подписку на газету «Вечерние Вести» можно только через редакцию.

Оплатить подписку на газету «Вечерние Вести» вы можете в любом отделении государственного или коммерческого банка Украины по квитанции.

Если вы хотите получать газету со следующего месяца, вам необходимо оплатить подписку до 10 числа текущего месяца.

СТОИМОСТЬ РЕДАКЦИОННОЙ ПОДПИСКИ:

Язык	Индекс	Периодичность выхода	Стоимость подписки (1 месяц)
Рус	23115	Пн	10 грн
Укр	49450	Пн	10 грн

«Вечерние Вести» — газета для всех поколений!
Тел: (044) 359-04-54

Сума:	60
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елекшнмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечерние Вести» інд.23115, 6 міс.

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР
Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.
Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080
Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0123456789
Тираж 87 138 экз.
Рекомендованная цена 2 грн 30 коп.
Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.

